entrevista

Antoni Borràs, expresident del Casal de la Gent Gran

"El secret per mantenir-se jove és no rovellar-se"

Va néixer a Llavaneres fa 73 anys. El seu avi va venir des de Menorca a treballar com a secretari de l'Ajuntament i va decidir establir-se a la població. Està casat, té dos fills i quatre néts. Fins al moment de jubilar-se es va encarregar de l'empresa familiar de fontaneria i electricitat que el seu pare havia fundat al poble i que avui porta el seu fill petit. Va ser 25 anys jutge de pau suplent i 12 de titular, fins el 2006. Els últims set anys ha estat president del Casal de la Gent Gran; el 7 de gener passat va deixar aquest càrrec. Va ajudar a fundar el Casal de Llavaneres, va formar part dels inicis de l'organització de la Cavalcada de Reis i, durant molt de temps, va col·laborar amb les activitats de la parròquia... Ha dedicat molts anys a la vida social i cultural del poble.

Acaba de dir adéu a la presidència del Casal de la Gent Gran. Ha estat dur acomiadar-se'n?
He gaudit molt sent president del Casal i m'hi he lliurat però tot té un començament i un final. No podem aferrar-nos a un càrrec perquè entrem en una rutina que no és bona per a ningú. Vaig voler deixar-ho fa dos anys però estàvem negociant l'equipament nou i vaig preferir esperar que tot es resolgués favorablement.

Quin balanç fa de tots aquests anys?
Molt positiu; m'he trobat molt bé exercint la meva feina i hem aconseguit moltes coses.

El record més entranyable és...
La inauguració de l'actual edifici del Casal va ser un acte molt emotiu. També recordaré sempre la trobada de casals de la gent gran que vam organitzar a Llavaneres. Hi vam participar set casals, unes 400 persones. Va ser formidable. Però allò que no oblidaré mai són els llaços d'amistat fets durant tot aquest temps.

I el moment més difícil?
Quan es va dir que el Casal havia de desaparèixer. Hi va haver molts enfrontaments amb l'Ajuntament. Jo sempre he apostat pel diàleg i, per sort, es va poder resoldre el conflicte. Ens han fet un Casal molt ben equipat. D'altra banda, lamento molt les equivocacions que hagi pogut tenir en la meva actuació.

Deixa la presidència però de ben segur que no es desvincularà totalment del Casal.
No, continuaré anant al centre, però no entraré a l'oficina. Gaudiré del Casal com un usuari més. Aquí no hi ha socis, està obert a tots els veïns a partir de 60 anys. D'activitats no en falten durant tot l'any. Disposem de servei de perruqueria, manicura, podòleg, massatgista; s'organitzen cursos d'informàtica, de piscina; un cop al mes es fan revisions d'oïda... També s'organitza un menjador per als avis a preus populars que s'ha convertit en un bon reclam. L'utilitza una mitjana d'entre 25 i 30 persones al dia. Els menús se serveixen de dilluns a divendres per 4 euros. A més, fem cada setmana i els diumenges hi ha ball; hem fet cinema, conferències, excursions i viatges. També hem organitzat tota mena de festes; una de les més entranyables va ser una trobada d'avis amb els seus néts, on vam recuperar jocs tradicionals com trencar l'olla. Cada mes es fa un cafè col·loqui perquè els usuaris ens facin arribar suggeriments i queixes. Per a gaudir del Casal no cal pagar una quota. L'activitat del Casal es finança amb subvencions de l'Ajuntament, de La Caixa i de Caixa Laietana i amb els ingressos del bar. Una de les meves prioritats ha estat sempre que els comptes fossin ben clars.

Llavaneres és un bon lloc per a viure per a la gent gran?
Sí, a Llavaneres es viu molt bé i la gent gran tenim tot un seguit d'avantatges, començant per aquest Casal magnífic i continuant amb la gratuïtat del bus urbà.

Quin és el seu secret per a mantenir-se jove a la seva edat?
La il·lusió i voler fer coses per als altres. Si et tanques en tu mateix et perds moltes coses de la vida. Jo sempre he estat involucrat en una cosa o una altra. El secret per a mantenir-se jove és no rovellar-se. Caminar, relacionar-se amb els altres i venir al Casal.

Com recorda la seva etapa com a jutge de pau?
El que més em costava era fer judicis a gent coneguda. M'era molt difícil decidir-me a favor de l'un o de l'altre, però no tenia cap més opció. El que recordo més gratament són els casaments; en vaig arribar a fer prop de 400.

Què farà amb tot el temps lliure que tindrà a partir d'ara?
Encara ho haig de decidir. Necessito un temps de descans, però després alguna cosa hauré de fer.

Què li diria a la nova presidenta del Casal?
Li desitjo que mantingui tota la il·lusió en la seva tasca i que hi dediqui moltes hores de treball. La sort que tenim és que darrere de la presidència també hi ha un molt bon equip.

El Casal estrena presidenta

Núria López i Dangla és la nova presidenta del Casal de la Gent Gran de Llavaneres, en substitució d'Antoni Borràs. L'elecció es va fer diumenge 4 de gener, amb la participació de 157 usuaris. El regidor de Benestar Social, Nani Mora, que va ajudar en l'organització de la jornada electoral, destaca l'elevada participació. López va obtenir 95 vots, 36 més que l'altra candidatura, encapçalada per Josep Ignasi Guerrero. López formava part, des de feia dos anys i mig, de l'equip d'Antoni Borràs, com a secretària de la junta. L'alcalde, Bernat Graupera, felicita la nova presidenta, la primera dona que encapçala l'entitat, i l'encoratja a continuar treballant pel Casal de la Gent Gran. Així mateix, agraeix la tasca de Borràs, a qui considera una persona excepcional i de referència, i li reconeix el seu compromís constant amb el municipi, la seva honradesa, tolerància i esperit de diàleg i de treball.

